

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

When two disciples invite a mysterious stranger they met on the road to join them for the evening meal, they unwittingly invite the king to their table.

The Disappearing Dinner Guest

As the stranger discoursed on the scriptures, He opened the eyes of the two disciples. They saw the pieces falling into place. Surely their Master Yeshua had fulfilled the prophecies. Even His terrible, humiliating execution had been predicted long ago. How could they have failed to see it all before? Had He not often enough predicted that He must suffer in order to fulfill the scriptures? And now God had proven Himself faithful to His righteous Son and raised Him from the dead, as the scriptures indicated must happen.

The miles to their destination passed quickly as the stranger continued to speak. The afternoon sun dipped toward the horizon. They came to the village where they were to stay that night. As they turned aside from the main road, the stranger feigned as if He meant to continue further on His way that day. Likewise, when He walked over the waves, "He came to them ... and He intended to pass by them" (Mark 6:48). In both stories, the Master made it appear as if He was going further than the disciples. In the story on the lake, the disciples invited Him to join them in the boat. In the story of the road to Emmaus, the two disciples invited Him to stay the night with them in their lodging. Yeshua did not presume to invite Himself into the boat or to invite Himself to lodge with the men. He gave His disciples the opportunity to extend the invitation to Him. He does not force Himself into our lives or invite Himself over for dinner.

In keeping with biblical models of hospitality, the two disciples begged of the stranger, "Stay with us, for it is getting toward evening, and the day is now nearly over" (Luke 24:29). In this case, they were not merely fulfilling their obligation to show hospitality to strangers. The stranger had lit their hearts on fire, and they wanted to hear more from Him. They could not bear the thought of breaking off from Him.

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Wanneer twee discipelen een mysterieuze vreemdeling, die ze onderweg ontmoetten, voor het avondeten uitnodigen, nodigen ze onbewust de koning aan hun tafel uit.

De Verdwijnde Gast aan Tafel

Als de vreemdeling met hen over de Schriften in gesprek gaat, opende Hij de ogen van de twee discipelen. Zij zagen de puzzelstukjes op hun plaats vallen. Zeker, hun Meester Yeshua had de profetieën vervuld. Zelfs Zijn verschrikkelijke, vernederende terechtstelling was al lang geleden voorspeld. Hoe was het mogelijk dat ze dat niet eerder gezien hadden? Had Hij niet vaak genoeg voorspeld dat Hij moest lijden om de Schriften te vervullen? En nu had God Zich aan Zijn rechtvaardige Zoon betrouwbaar bewezen en Hem uit de dood opgewekt, zoals de Schriften aangaven dat het moest gebeuren.

De mijl naar hun bestemming was zo overbrugd terwijl de vreemdeling nog steeds aan het spreken was. De middagzon dook naar de horizon. Ze kwamen bij het dorp waar ze die nacht gingen verblijven. Toen ze van de hoofdweg afweken, veinsde de vreemdeling alsof Hij van zin was om zijn weg te vervolgen. Zoals ook toen Hij over de golven liep, "kwam Hij naar hen toe en wilde hun voorbijgaan" (Marcus 6:48). In beide verhalen, deed de Meester het lijken alsof Hij verder zou gaan dan de discipelen. In het verhaal over het meer, nodigden de discipelen Hem uit om bij hen in de boot te komen. In het verhaal van de weg naar Emmaüs, nodigden de twee discipelen Hem uit om de nacht met hen door te brengen in hun verblijf. Yeshua heeft niet de pretentie om zichzelf uit te nodigen in de boot of om bij de mannen te overnachten. Hij gaf Zijn discipelen de kans om het uitnodigen tot Hem uit te breiden. Hij wil Zich niet in ons leven opdringen of uitnodigen voor het diner.

In overeenstemming met de Bijbelse modellen van gastvrijheid, smeekten de twee discipelen van de vreemdeling, "Blijf bij ons, want het wordt onderhand avond, en de dag is nu bijna voorbij" (Lukas 24:29). In dit geval voldeden ze niet alleen aan hun verplichting om gastvrijheid te tonen aan vreemden. De vreemdeling had hun hart in brand gezet, en zij wilden meer van Hem horen. Ze konden de gedachte van Hem los te laten niet verdragen.

The stranger agreed to stay with them, and the two disciples prepared a meal. Although they had already left Jerusalem, only two days of the festival of Passover had elapsed. They set matzah (unleavened bread) on the table and reclined with the stranger.

The stranger took the matzah bread in hand, lifted His eyes toward heaven according to His unique custom, and made the blessing, just as the disciples had heard Him often do. At every meal on every day that they had been with Him, they had heard Him chant the same words with the same intonations and seen Him make the same motions. They had seen that same beatific look of recognition in His eyes as He raised His gaze to the heavens above. Before the word "Amen" could even leave their lips, their eyes were opened, and they recognized Him. The stranger took a piece of the matzah into His mouth and vanished from the table. They stood up and looked around, but they did not see him.

De vreemdeling ging akkoord om bij hen te blijven, en de twee discipelen bereidden een maaltijd. Hoewel ze Jeruzalem al hadden verlaten, waren er slechts twee dagen van het Pesachfeest verstreken. Ze zetten matzah (ongezuurde broden) op tafel en leunden aan met de vreemdeling.

De vreemdeling nam het matzah brood in de hand, hief naar Zijn unieke gewoonte Zijn ogen op naar de hemel, en deed de zegening, net zoals de discipelen hem vaak hadden horen doen. Bij elke maaltijd, elke dag dat zij met Hem waren geweest, hadden ze Hem dezelfde woorden horen zingen met dezelfde intonaties en zagen ze Hem dezelfde bewegingen maken. Ze hadden dezelfde gelukzalige blik van erkenning in zijn ogen gezien toen Hij Zijn blik naar de hemel boven verhief. Voordat het woord "Amen" zelfs hun lippen kon verlaten, werden hun ogen geopend en herkenden zij Hem. De vreemdeling nam een stukje van de matzah in Zijn mond en verdween van tafel. Ze stonden op en keken om zich heen, maar zagen hem niet.

